

mellem denne vejlinje og den fremtidige vejlinje fordres afgivet til vejens udvidelse mod erstatning.

Efter Frederiksbergs bygge lov har veje, som er *anlagt efter 1890*, skullet anlægges med mindst 20 m bredde, og når kommunalbestyrelsen har tilladt, at en privat vej anlægges med mindre bredde, skal bebyggelsen holdes bagved den fremtidige vejlinje. Kommunalbestyrelsen kan ved en senere udvidelse af vejen til 20 m bredde forlange arealet hertil afgivet uden erstatning.

For veje, som er *anlagt før 1890*, kan kommunalbestyrelsen forlange bebyggelsen holdt bag en bygge linje på 10 m fra vejmidten, når vejen må betragtes som en hovedfærdselslinje, og 6,25 m fra vejmidte ved andre veje. Den byggende er da berettiget til at bygge indtil den bygningshøjde, der svarer til den nye vejbredde på 20 m, respektive 12,5 m, imod at han forpligter sig til ved vejens udvidelse at ægive de pågældende arealer uden erstatning.

Selv om det som nævnt er anset for rimeligt i princippet at opretholde de gældende frederiksbergske bestemmelser, indtil de kan afløses af en kommende lovgivning om private veje, har man dog fundet det hensigtsmæssigt at foretage en ændring på et enkelt punkt:

Hvad angår de gamle veje, som er anlagt før 1890, og som ikke kan betragtes som hovedfærdselslinjer, forekommer adgangen til at udvide sådanne veje til 12,5 m for snæver under nutidens forhold. Det er derfor foreslået, at der også langs sådanne veje kan pålægges bygge linjer på indtil 10 m fra vejmidte, men således at der ved arealafgivelse i forbindelse med vejens udvidelse skal betales erstatning for det areal, som ligger mere end 6,25 m fra vejmidte.

Til § 72.

Bestemmelsen svarer til Københavns bygge lovs § 14, stk. 3 og 4. Da behovet for en sådan bestemmelse i det væsentlige er lige så stort i Frederiksberg kommune som i Københavns kommune, har man fundet det hensigtsmæssigt at efterkomme Frederiksberg kommunes ønske om sådanne matrikuleringsregler for vejarealer. Forslagets anvendelsesområde er begrænset til private veje, idet reglerne om udskillelse i matriklen af offentlige veje i vejbestyrelseslovens § 12, stk. 2-4, finder anvendelse på Frederiksberg.

Til §§ 73-75.

Reglerne om de forhold, der omhandles i disse bestemmelser, forventes optaget i den ovenfor omtalte kommende lovgivning om private veje.

Selv om tilsvarende bestemmelser ikke findes i bygge loven, har man ment at burde efterkomme et ønske fra Frederiksberg om i overgangsperioden at få gennemført sådanne regler med gyldighed for Frederiksberg.

Til § 76.

Ifølge bygge lovens § 33 kan der, efter nærmere angivne principper, i bygningsvedtægt fastsættes maksimale udnyttelsesgrader, der afviger fra lovens almindelige udnyttelsesgrader. I overensstemmelse med forslagene i betænkning nr. 510 agtes Frederiksberg i den kommende bygningsvedtægt inddelt i 2 grundkredse med maksimale udnyttelsesgrader på 1,25 i 1. grundkreds og 0,8 i 2. grundkreds — for områder med bestående villa- eller rækkehusbebyggelse, som er sikret ved servitutter, dog ikke over 0,5.

Ifølge landsbygge lovens § 33, stk. 5, kan de i bygningsvedtægten fastsatte udnyttelsesgrader tillades forøget med indtil 30 pct., når bebyggelsen opføres på grundlag af en bebyggelsesplan for et passende afgrænset område, idet de forøgede udnyttelsesgrader dog ikke må overstige visse maksima, der for boligbebyggelse uden for ældre byområder er fastsat til 0,6. I betænkning nr. 510 er forøgelsen af udnyttelsesgraderne ved bebyggelsesplaner foreslået fastsat til indtil 25 pct. i 1. grundkreds og indtil 30 pct. i 2. grundkreds, hvilket i de ovenfor omtalte villa- og rækkehusområder giver adgang til at forøge udnyttelsesgraden til 0,65 — altså noget højere end bygge lovens maksimum på 0,6.

I udvalget, som har udarbejdet betænkning nr. 510, har der været enighed om de foreslåede ovenfor refererede udnyttelsesgrader, men det har for udvalget været afgørende, at de almindelige udnyttelsesgrader og adgangen til forøgelse ved bebyggelsesplaner betragtes som en helhed og gennemføres samlet. Under henvisning hertil og til, at det fortsat er et ønske fra Frederiksberg kommune, har man fundet det rimeligt at følge betænkningens forslag,

Til § 77.

Efter bygge lovens § 45 kan der kun inden for et ældre byområde træffes bestemmelse i reguleringsplaner om ordning af fremtidige grund-, bebyggelses- og vejforhold. Under hensyn til Frederiksberg kommunes særlige forhold åbner forslaget adgang til, at sådanne bestemmelser ved reguleringsplaner kan træffes overalt i Frederiksberg kommune.

Til § 2.

Det foreslås, at de i stk. 1 nævnte bestemmelser,